

Art, at man, naar man om hundrede Aar, eller hvornaar de sociale Forhold forbedres og Tilstandene bliver taaleligere, end de er nu, med Rædsel vil løse om disse Forhold og med Rædsel løse om, at smaa Børn jagedes fra Lejlighederne, at kun de daarligste Gader og de mest usle Huse, kun de mørkeste og simpleste Rum stod aabne for de smaa Børn. Det er betegnende for de sociale Tilstande, hvori vi lever. Mantaler om Nød, til en vis Grad om Hungersnød, thi der er ikke mange Fødevarer, og de er kostbare, og man taler om Bolignød, men betegnende for de sociale Forhold er, at al social Nød er kunstig, tilvejebragt med Villie. Den Bolignød, vi staar overfor, er planmæssigt tilvejebragt af Banker og Grundejere. Al social Nød er kunstig tilvejebragt, fordi der er en enkelt Del af Befolkningen, der vil udbytte det store Flertal af Befolkningen. Mangelen paa Fødevarer er kunstig, Mangelen paa Boliger er kunstig; de eksisterer kun, fordi der findes en Udbytterklasse, der ved disse Midler udbytter Befolkningen.

Jeg skal indskrænke mig til disse Bemærkninger og, som sagt, anbefale Lovforslaget til hurtig Fremme og henstille, at der tages Hensyn til de Bemærkninger, jeg har tilladt mig at fremsætte, og de Forslag, jeg har fremsat. Jeg skal kun endnu gøre en enkelt Bemærkning til det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds (Wulff). Da Forslaget om Huslejeloven var fremme her, stillede han sig afvisende, og det viste sig, at Højre, da Sagen kom til Afstemning, ikke vilde stemme for Forslaget. Det ærede Medlem mindede i sin Tale om det gamle Vers om Jyden, hvori der staar: Jyden gaar ikke ud ad Døren, før der er Nød paa Færde, men naar han saa er gaaet ud af Døren, gaar han ind ikke ind igen, før Nøden er afhjulpet. Nu er der mange samstemmende Beretninger om, at der virkelig er Bolignød paa Færde, at der virkelig findes ganske utrolige Forhold her i Landet paa dette Omraade. Jeg vil da henstille til det ærede Medlem, at han nu for Alvor gaar ud ad Døren, og at han virkelig hjælper os andre med at lave en god og virksom Lov, der kan beskytte Lejerne mod uberettiget Udbytning, og at han ikke vil gaa ind ad Døren igen, før dette Lovforslag er blevet det bedst mulige, og før det er endeligt vedtaget.

Niels Petersen: En hurtig Gennemførelse af det foreliggende Lovforslag maa anses for paatrængende nødvendig, hvis

ikke den fuldkomne Usikkerhed i Bolignødens Tid skal blive Særpræget for Lejernes Stilling navnlig i de større Byer. De Henvendelser, der er fremkommet saavel fra Formændene for 8 af de i Københavns Kommune nedsatte 9 Huslejenævne som fra Frederiksberg Kommunalbestyrelse, viser klart nok, hvor alvorlig Situationen er, og hvor haardt der tiltrænges Lovbestemmelser, som yder Lejerne Beskyttelse specielt mod vilkaarlig Brug af Opsigelsesretten fra Ejernes Side.

Begge de to foregaaende Talere kom nærmere ind paa den Stilling, som Frederiksberg Kommunalbestyrelse havde indtaget med Hensyn til disse Spørgsmaal. Jeg skal efter den Anledning, der derved er givet, ganske kort resumere, hvad der egentlig er foregaaet derude. Forholdet var det, at ved første Behandling af Forslaget om, at Kommunalbestyrelsen skulde henvende sig til Regering og Rigsdag med en Opfordring om en Revision af Huslejeloven, stillede Højreflertallet sig fuldstændig afvisende og vilde efter Ordførerens Udtalelser intet høre derom, men det endte dog med, at der blev nedsat et Udvalg. Ved anden Behandling havde Forholdet ændret sig saaledes, at Højre gik med netop til den Henstilling, som foreligger trykt som Bilag til det foreliggende Lovforslag. Det var en enstemmig Indstilling, og den blev enstemmig, fordi vi Medlemmer af Kommunalbestyrelsen, der havde ønsket at gaa videre, mente, at Betydningen vilde være større, naar Indstillingen fremkom som et enstemmigt Ønske fra Kommunalbestyrelsen. Som den ærede Ordfører for Socialdemokraterne (Wiinblad) fremhævede, da han før havde Ordet, ændrede Forholdet for Flertallets Vedkommende sig igen ved tredje Behandling, der fandt Sted i Mandags. Det, der den Gang forelaa til Forhandling, var ikke en Udtalelse om, hvordan man kunde ønske Revisionen foretaget, hvilke Ændringer man kunde ønske i Huslejeloven af 9. Juni d. A., men hvad man skulde svare paa et Spørgsmaal fra Indenrigsministeren om, hvorvidt Frederiksberg Kommunalbestyrelse ønskede Huslejeloven revideret. Man skulde synes, at det Svar allerede var givet ved anden Behandling, da man udtalte disse Ønsker om, hvordan Huslejeloven skulde komme til at se ud, naar den blev revideret, men Højreflertallet mente det anderledes. Det gjorde opmærksom paa, at Spørgsmaalet om, hvorvidt Loven overhovedet skulde revideres, maatte, som man mærkelig nok udtrykte det,